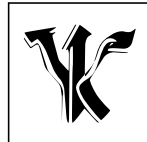

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

**ЕКСПЕРТ:
ПАРАДИГМИ ЮРИДИЧНИХ НАУК
І ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

**EXPERT: PARADIGM OF LAW
AND PUBLIC ADMINISTRATION**

№ 1 (25), 2023

Видавничий дім
«Гельветика»
2023

Експерт: парадигми юридичних наук
і державного управління
Видається з 2018 року
Періодичність: 6 разів на рік
Друкується за рішенням Вченої ради
Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 4 від 05.04.2023)
Видання є таким, що реферується в міжнародних
та вітчизняних наукометричних базах:
Index Copernicus, ResearchBib,
Turkish Education Index, Polish Scholarly Bibliography,
Google Scholar, "Україніка наукова", ESJI .
Відповідно до Наказу Міністерства освіти і науки України
від 28.12.2019 № 1643 (Додаток 4) журнал включено
до Переліку наукових фахових видань України
у категорії «Б».
Спеціальності: 081 – Право, 281 – Публічне управління
та адміністрування, 293 – Міжнародне право.
Статті у виданні перевірені на наявність плагіату
за допомогою програмного забезпечення
StrikePlagiarism.com від польської компанії Plagiat.pl.
Відповідальність за зміст, достовірність фактів, цитат,
цифр несуть автори матеріалів. Редакція залишає за
собою право на незначне редагування і скорочення
(зі збереженням авторського стилю та головних
висновків). Редакція не завжди поділяє думки авторів
та не несе відповідальність за надану ними інформацію.
Матеріали подано в авторській редакції.
Передрук — тільки з дозволу редакції.
Адреса редакційної колегії:
ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія
управління персоналом"
вул. Фрометівська, 2, Київ, Україна, 03039
Офіційний сайт видання:
www.journals.maup.com.ua/index.php/expert

Expert: paradigm of law and public administration
Published from 2018
Pereodisity: 6 times a year
Published by the decision of Academic council of
Interregional Academy of Personnel Management
(Protocol № 4 from April 5, 2023)
Collection is included to the international
and domestic scientometrics databases Index
Copernicus International, ResearchBib, Turkish Education
Index, Polish Scholarly Bibliography, Google Scholar,
"Україніка наукова", ESJI .
According to the Order of the Ministry of Education
and Science of Ukraine (Annex 4), the journal is included
in the List of scientific professional publications of Ukraine,
which have been assigned the category «B».
Subject Areas: 081 – Law, 281 – Public management
and administration, 293 – International law.
The articles were checked for plagiarism
using the software StrikePlagiarism.com developed
by the Polish company Plagiat.pl.
The authors are responsible for the content,
accuracy of the facts, quotes, numbers. The editors reserves
the right for a little change and reduction
(with preservation of the author's style and main
conclusions). Editors can not share the world views of the
authors and are not responsible for the information provided.
Materials filed in the author's edition.
Reprinting — with the editorial's permission strictly.
Address of the editorial board:
Interregional Academy of Personnel Management
Str. Frometivska, 2, Kyiv, Ukraine, 03039
Official site:
www.journals.maup.com.ua/index.php/expert

Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління : збірник. № 1 (25), 2023. Київ : ПрАТ "ВНЗ
"Міжрегіональна Академія управління персоналом", 2023. 68 с.

Головний редактор

Кислий Анатолій Михайлович, заслужений юрист України, доктор юридичних наук, професор, директор Навчально-наукового інституту права імені князя Володимира Великого, Міжрегіональна Академія управління персоналом.

1. Акімова Людмила Миколаївна, доктор наук з державного управління, професор, Заслужений працівник освіти України, професор кафедри фінансів та економічної безпеки Національного університету водного господарства та природокористування.

2. Барабаш Юрій Григорович, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, проректор з навчальної роботи Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

3. Батанов Олександр Васильович, доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник відділу конституційного права та місцевого самоврядування Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України.

4. Берназюк Ян Олександрович, доктор юридичних наук (конституційне право; муніципальне право), професор кафедри конституційного та міжнародного права, Заслужений юрист України, професор кафедри Таврійського національного університету ім. В.І. Вернадського.

5. Валюх Андрій Миколайович, доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри державного управління документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування.

6. Вечорек Лешик, доктор хабілітований, доцент, завідувач кафедри кримінального права, кримінології та криміналістики Факультету юридичних і суспільних наук Університету ім. Яна Кухановського в м. Кельц (Польща).

7. Воротін Валерій Євгенович, доктор наук з державного управління, професор, завідувач відділу комплексних проблем державотворення Інституту законодавства Верховної Ради України.

8. Гурковський Володимир Ігорович, доктор наук з державного управління, старший дослідник, Перший заступник директора ВГО «Центр дослідження проблем публічного управління».

9. Кайдашев Роман Петрович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного, фінансового та банківського права Навчально-наукового інституту права імені князя Володимира Великого ПрАТ «Міжрегіональна Академія управління персоналом».

10. Кіслов Денис Васильович, доктор наук з державного управління, доцент, академік Української академії наук, Академік Національної Академії наук вищої освіти України, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом.

11. Коваленко Валентин Васильович, доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник сектору авторського права та суміжних прав лабораторії авторського права та інформаційних технологій Науково-дослідного центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності Міністерства юстиції України.

12. Козаченко Олександр Іванович, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, професор кафедри управління безпекою, правоохоронної та антикорупційної діяльності Міжрегіональної Академії управління персоналом.

13. Кравчук Володимир Миколайович, доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного,

адміністративного та міжнародного права Волинського національного університету імені Лесі Українки.

14. Кринична Ірина Петрівна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічно-гоуправління та адміністрування Навчально-наукового інституту захисту інформації Державного університету телекомунікацій.

15. Міхальський Томаш, доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету, Гданськ, Польща.

16. Мотренко Тимофій Валентинович, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом, доктор філософських наук, професор, Академік Національної академії педагогічних наук України.

17. Нестерович Володимир Федорович, доктор юридичних наук, доцент, завідувач кафедри державно-правових дисциплін Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка.

18. Нестор Наталія Володимирівна, доктор юридичних наук, заступник директора з наукової роботи Київського науково-дослідного інституту судових експертиз, Заслужений юрист України.

19. Ніколас Шмітт, кандидат наук, старший науковий співробітник Інституту федералізму Університету Фрібургу (Швейцарія).

20. Новак-Каляєва Лариса Миколаївна, доктор наук з державного управління, професор.

21. Орлова Наталія Сергіївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування Київського національного торговельно-економічного університету.

22. Рябцев Геннадій Леонідович, доктор наук з державного управління, кандидат технічних наук, професор, професор Києво-Могилянської школи врядування, головний науковий співробітник Національного інституту стратегічних досліджень, директор спеціальних проектів Науково-технічного центру «Псіхея», член Експертної ради Міністерства енергетики України, член Комітету з питань розвитку економічної конкуренції Торгово-промислової палати України, експерт Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

23. Скрипнюк Олександр Васильович, доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України, Заслужений юрист України, заступник директора Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України.

24. Сопілко Ірина Миколаївна, доктор юридичних наук, професор, Відмінник освіти України, Заслужений юрист України, декан юридичного факультету Національного Авіаційного Університету.

25. Стрельбицька Лілія Миколаївна, доктор юридичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Національної академії Служби безпеки України.

26. Стрельбицький Микола Павлович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри національної безпеки Навчально-наукового інституту права імені князя Володимира Великого ПрАТ «Міжрегіональна Академія управління персоналом».

27. Сурай Інна Геннадіївна, доктор наук з державного управління, старший науковий співробітник, професор, професор кафедри публічної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

28. Тимошик Лілія Павлівна, кандидат економічних наук, учений секретар Науково-дослідного центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності Міністерства юстиції України, судовий експерт, оцінювач.

29. Титко Анна Василівна, кандидат юридичних наук, провідний науковий співробітник Національної академії внутрішніх справ.

30. Хаджирадева Світлана Костянтинівна, доктор наук з державного управління, професор, заступник директора Української школи урядування – керівник Центру оцінювання кандидатів на зайняття посади державної служби.

31. Яблонська-Бонса Йоланта, професор, доктор юридичних наук, керівник кафедри теорії, філософії та історії права Академії Леона Козьмінського в Варшаві, Головний редактор часопису «Критика права» (Польща).

32. Якимчук Аліна Юріївна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування.

33. Янчук Артем Олександрович, доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, радник Першого заступника Голови Верховної Ради України.

34. Яровой Тихон Сергійович, доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом.

35. Яскренія Єжи, професор, доктор хабілітований (Dr Hab), декан Факультету юридичних і суспільних наук Університету ім. Яна Кухановського в м. Кельце, завідувач кафедри конституційного, європейського і міжнародного публічного права, Віце-президент Правління Польського Товариства конституційного права, Спікер Товариства Польських парламентаріїв, член Правління Європейського Товариства колишніх парламентаріїв Ради Європи (FP-AP) в Парижі (Польща).

Chief Editor

Kyslyi Anatolii Mykhailovych, Honored Lawyer of Ukraine, Doctor of Law, Professor, Director of the Educational and Scientific Institute of Law named after Prince Vladimir the Great, Interregional Academy of Personnel Management

1. Akimova Lyudmyla Mykolayivna, Doctor of Science in Public Administration, Professor, Honored Worker of Education of Ukraine, Professor of the Department of Finance and Economic Security of the National University of Water Management and Nature Management.

2. Barabash Yuriy Hryhorovych, Doctor of Law, Professor, Corresponding Member of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine, Vice-Rector for Academic Affairs of the National Law University named after Yaroslav the Wise.

3. Batanov Oleksandr Vasyliovych, Doctor of Law, Professor, Leading Researcher of the Department of Constitutional Law and Local Self-Government of the Institute of State and Law named after VM Koretsky NAS of Ukraine.

4. Bernazyuk Jan Oleksandrovysh, Doctor of Law (constitutional law; municipal law), Professor of the Department of Constitutional and International Law, Honored Lawyer of Ukraine, Professor of the Department of Tavriya National University. VI Vernadsky.

5. Gurkovsky Volodymyr Ihorovych, Doctor of Science in Public Administration, Senior Researcher, First Deputy Director of the Center for Public Administration Problems.

6. Jablonska-Bonsa Jolanta, Professor, Doctor of Law, Head of the Department of Theory, Philosophy and History of Law of the Leon Kozminski Academy in Warsaw, Editor-in-Chief of the journal Critique of Law (Poland).

7. Kaidashev Roman Petrovich, Doctor of Law, Professor, Professor of the Department of Administrative, Financial and Banking Law of the Educational and Scientific Institute of Law named after Prince Volodymyr the Great PJSC «Interregional Academy of Personnel Management».

8. Khadzhiradeva Svitlana Kostiantynivna, Doctor of Science in Public Administration, Professor, Deputy Director of the Ukrainian School of Government - Head of the Center for Evaluation of Candidates for Civil Service Positions. ORCID, Google Academy.

9. Kislov Denys Vasyliovych, Doctor of Science in Public Administration, Associate Professor, Academician of the Ukrainian Academy of Sciences, Academician of the National Academy of Sciences of Higher Education of Ukraine, Professor of the Department of Public Administration of the Interregional Academy of Personnel Management.

10. Kovalenko Valentyn Vasyliovych, Doctor of Law, Professor, Leading Researcher of the Copyright and Related Rights Sector of the Laboratory of Copyright and Information Technologies of the Research Center for Forensic Intellectual Property of the Ministry of Justice of Ukraine.

11. Kozachenko Oleksandr Ivanovych, Candidate of Law, Senior Researcher, Professor of the Department of Security Management, Law Enforcement and Anti-Corruption Activities of the Interregional Academy of Personnel Management.

12. Kravchuk Volodymyr Mykolayovych, Doctor of Law, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Constitutional, Administrative and International Law of Volyn National University named after Lesya Ukrainka.

13. Krynychna Iryna Petrivna, Doctor of Science in Public Administration, Professor, Professor of the Department of Public Administration and Administration of the Educational and Scientific Institute of Information Protection of the State University of Telecommunications.

14. Motrenko Tymofii Valentinovich, Professor of the Department of Public Administration of the Interregional

Academy of Personnel Management, Doctor of Philosophy, Professor, Academician of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine.

15. Nesterovych Volodymyr Fedorovych, Doctor of Law, Associate Professor, Head of the Department of State and Legal Disciplines of Luhansk State University of Internal Affairs named after E.O. Didorenko.

16. Nestor Natalia Vladimirovna, Doctor of Law, Deputy Director for Research at the Kyiv Research Institute Institute of Forensic Science, Honored Lawyer of Ukraine, ORCID, Google Academy.

17. Nicholas Schmitt, PhD, senior researcher at the Institute of Federalism, University of Friborg (Switzerland).

18. Novak-Kalyaeva Larysa Mykolayivna, Doctor of Science in Public Administration, Professor.

19. Orlova Natalia Sergeevna, Doctor of Science in Public Administration, Professor, Professor of Public Administration and Administration of Kyiv National University of Trade and Economics.

20. Ryabtsev Hennadiy Leonidovych, Doctor of Science in Public Administration, Candidate of Technical Sciences, Professor, Professor of Kyiv-Mohyla School of Government, Chief Researcher of the National Institute for Strategic Studies, Director of Special Projects of the Psyche Scientific and Technical Center, Member of the Expert Council of the Ministry of Energy of Ukraine, member of the Committee on Economic Competition Development of the Chamber of Commerce and Industry of Ukraine, expert of the National Agency for Quality Assurance in Higher Education.

21. Skrypniuk Oleksandr Vasyliovych, Doctor of Law, Professor, Academician of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine, Honored Lawyer of Ukraine, Deputy Director of the Institute of State and Law. V.M. Koretsky NAS of Ukraine.

22. Sopilko Iryna Mykolayivna, Doctor of Law, Professor, Excellence in Education of Ukraine, Honored Lawyer of Ukraine, Dean of the Faculty of Law of the National Aviation University.

23. Strelbytska Lilia Mykolayivna, Doctor of Law, Professor, Honored Worker of Education of Ukraine, Head of the Department of Civil Law Disciplines of the National Academy of Security Service of Ukraine.

24. Strelbytsky Mykola Pavlovych, Doctor of Law, Professor, Professor of the Department of National Security of the Educational and Scientific Institute of Law named after Prince Volodymyr the Great PJSC «Interregional Academy of Personnel Management».

25. Surai Inna Gennadiyivna, Doctor of Science in Public Administration, Professor, Professor of the Department of Public Policy, Educational and Scientific Institute of Public Administration and Civil Service of Taras Shevchenko National University of Kyiv.

26. Titko Anna Vasylivna, Candidate of Law, Leading Researcher of the National Academy of Internal Affairs.

27. Tomasz Michalski, Doctor of Science, Associate Professor of the Department of Geography of Regional Development, University of Gdańsk, Gdańsk, Poland.

28. Tymoschyk Lilia Pavlivna, Candidate of Economic Sciences, Scientific Secretary of the Research Center for Forensic Intellectual Property of the Ministry of Justice of Ukraine, forensic expert, appraiser.

29. Valyukh Andriy Mykolayovych, Doctor of Science in Public Administration, Associate Professor, Professor of

the Department of Public Administration of Documentation and Information Activity of the National University of Water Management and Nature Management.

30. Vechorek Leshyk, habilitated doctor, associate professor, head of the Department of Criminal Law, Criminology and Criminology, Faculty of Law and Social Sciences, University. Jan Kochanowski in Kielce (Poland).

31. Vorotin Valeriy Yevhenovych, Doctor of Science in Public Administration, Professor, Head of the Department of Complex Problems of State-Building of the Institute of Legislation of the Verkhovna Rada of Ukraine.

32. Yakymchuk Alina Yuriyivna, Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Public Administration, Documentation and Information Activity of the National University of Water Management and Nature Management.

33. Yanchuk Artem Oleksandrovych, Doctor of Law, Professor, Honored Lawyer of Ukraine, Adviser to the First Deputy Chairman of the Verkhovna Rada of Ukraine.

34. Yarovoy Tikhon Sergeevich, Candidate of Sciences in Public Administration, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Public Administration of the Interregional Academy of Personnel Management.

35. Yaskrenia Jerzy, Professor, Doctor Habilitated (Dr Hab), Dean of the Faculty of Law and Social Sciences, University. Jan Kochanowski in Kielce, Head of the Department of Constitutional, European and International Public Law, Vice-President of the Board of the Polish Society of Constitutional Law, Speaker of the Society of Polish Parliamentarians, Member of the Board of the European Society of Former Parliamentarians (FP-AP) in Paris (Poland).

Дідушок Н. Я., Сопіна К. В.

Лінгвістична експертиза мовлення в Україні
та за кордоном..... 8

Кисла С. А., Чабанець Т. М.

Товарознавча експертиза та дослідження
парфумерних товарів та парфумів.
Нішеві парфуми..... 15

Кривоножко Г. Є.

Щодо особливостей експертного дослідження
баз даних та систем управління базами даних
як об'єктів авторського права 20

Мартинюк Я. М.

Інституціональні засади соціального діалогу
в державному управлінні України..... 25

Савченко В. О.

Оферта та акцепт як способи реалізації
свободи волі в цивільному праві..... 32

Сиводєд І. С.

Кримінальні процесуальні та криміналістичні
проблеми розслідування правопорушень

у сфері охорони державної таємниці
та охорони державного кордону,
які були вчинені на окупованій території
України..... 37

Хомутенко В. П., Хомутенко А. В.

Характерні особливості судової
економічної експертизи
в адміністративному судочинстві..... 44

Чернега В. М.

Минуле, сучасне та майбутнє
компаративної цивілістики..... 51

Юзишина Т. В.

Проблематика проведення
судово-почеркознавчої експертизи
при ідентифікаційному дослідженні
почерку та підписів в електронних документах..... 56

Шевчук Р. В.

Державно-приватне партнерство
як механізм підвищення якості
медичних послуг в європейських країнах..... 62

Шевчук Роман Володимирович,

кандидат медичних наук, докторант кафедри публічного адміністрування, Міжрегіональна Академія управління персоналом, м. Київ, вул. Фрометівська, 2, (044) 490-95-05, e-mail: kafedrapa@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0002-9716-2561>

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК МЕХАНІЗМ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ

Анотація. Автором досліджено що, на сьогоднішній день в нашій країні, в сучасному світі медичні послуги стають все більш вимогливими, а клієнти стають більш свідомими щодо своїх прав та вимог до якості надання медичної допомоги. Держави не завжди здатні забезпечити якісну та доступну медичну допомогу своїм громадянам самостійно, тому співпраця з приватними медичними установами та фахівцями може допомогти вирішити цю проблему. З'ясовано, що ДПП може забезпечити більш ефективне використання ресурсів та технологій, які доступні приватному сектору, а також забезпечити більш гнучкий та ефективний підхід до надання медичних послуг. Приватний сектор може ввести значний вклад у розробку та впровадження інноваційних технологій та методів діагностики та лікування, що дозволить покращити якість медичної допомоги та знизити витрати на її надання. Визначено, що ДПП може стати ефективним механізмом підвищення якості медичних послуг в європейських країнах, забезпечивши співпрацю між державним та приватним сектором у галузі охорони здоров'я. Завдяки ДПП можна забезпечити доступність та якість медичної допомоги для населення, враховуючи різноманітні потреби та вимоги пацієнтів. Досліджено, що ДПП може допомогти у забезпеченні розвитку медичних технологій, відкриваючи можливості для приватного сектору вкладати кошти в дослідження та розробки. Підкреслено, ДПП необхідно дотримуватись відповідних правових норм та регулювань, щоб забезпечити захист прав пацієнтів та запобігти можливим конфліктам інтересів. Крім того, важливо забезпечити прозорість та ефективність управління проектами ДПП, щоб запобігти можливим корупційним схемам.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, якість медичних послуг Європейського Союзу, охорона здоров'я, медична інфраструктура, правова база.

Shevchuk Roman Volodymyrovych,

Candidate of Medical Science, Doctoral Student, Interregional Academy of Personnel Management, Kyiv, Frometivska st., 2, (044) 490-95-05, e-mail: kafedrapa@ukr.net, <https://orcid.org/0000-0002-9716-2561>

PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP AS A MECHANISM FOR IMPROVING THE QUALITY OF MEDICAL SERVICES IN EUROPEAN COUNTRIES

Abstract. The author researched that, today in our country, in the modern world, medical services are becoming more and more demanding, and clients are becoming more aware of their rights and requirements for the quality of medical care. States are not always able to provide quality and affordable medical care to their citizens on their own, so cooperation with private medical institutions and specialists can help solve this problem. It has been found that PPP can ensure more efficient use of resources and technologies available to the private sector, as well as provide a more flexible and efficient approach to the provision of health services. The private sector can make a significant contribution to the development and implementation of innovative technologies and methods of diagnosis and treatment, which will improve the quality of medical care and reduce the costs of its provision. It was determined that the PPP can become an effective mechanism for improving the quality of medical services in European countries, ensuring cooperation between the public and private sectors in the field of health care. Thanks to the PPP, it is possible to ensure the availability and quality of medical care for the population, taking into account the diverse needs and requirements of patients. It has been studied that PPPs can help in ensuring the development of medical technologies, opening

up opportunities for the private sector to invest in research and development. It is emphasized that DPPs must comply with relevant legal norms and regulations to ensure the protection of patients' rights and prevent possible conflicts of interest. In addition, it is important to ensure transparency and efficiency in the management of PPP projects to prevent possible corruption schemes.

Key words: *public-private partnership, quality of medical services of the European Union, health care, medical infrastructure, legal framework.*

Постановка проблеми. Сучасні виклики, пов'язані зі збільшенням потреб населення у якісних медичних послугах та обмеженими фінансовими ресурсами державних систем охорони здоров'я, ставлять перед країнами світу завдання покращення якості медичних послуг. Одним з можливих рішень є державно-приватне партнерство в галузі охорони здоров'я. Проте, використання державного – приватного партнерства, як механізму підвищення якості медичних послуг потребує аналізу його ефективності та обґрунтування можливих переваг та недоліків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти проблеми державного -приватного партнерства як механізму підвищення якості медичних послуг в європейських країнах досліджували такі науковці, як: Ю. Кір'якова, О. Самойленко, С. Гнатюк, І. Бондаренко та інші.

Мета статті. Метою статті є проаналізувати можливості використання державно-приватного партнерства, як механізму підвищення якості медичних послуг в країнах Європейського Союзу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Державно-приватне партнерство (далі – ДПП) є механізмом співпраці між державою та приватним сектором з метою забезпечення реалізації різноманітних проєктів та програм. У контексті медицини, ДПП може стати ефективним інструментом підвищення якості медичних послуг у європейських країнах.

В сучасному світі медичні послуги стають все більш вимогливими, а клієнти стають більш свідомими щодо своїх прав та вимог до якості надання медичної допомоги. Держави не завжди здатні забезпечити якісну та доступну медичну допомогу своїм громадянам самостійно, тому співпраця з приватними медичними установами та фахівцями може допомогти вирішити цю проблему [6, с. 140].

Доречно зауважити, що ДПП може забезпечити більш ефективне використання ресурсів та технологій, які доступні приватному сектору, а також забезпечити більш гнучкий та ефективний підхід до надання медичних послуг. Приватний сектор може ввести значний вклад у розробку та впровадження інноваційних технологій та методів діагностики та лікування, що

дозволить покращити якість медичної допомоги та знизити витрати на її надання [10, с. 69].

На думку вченого І. Бондаренко, що в країнах Європейського Союзу ДПП використовується для реалізації різноманітних проєктів у галузі охорони здоров'я. Наприклад, у Німеччині, однією з найбільших країн ЄС, ДПП використовується для забезпечення якісної та доступної медичної допомоги для місцевого населення договори між державними та приватними медичними установами на надання медичних послуг, зокрема, на рівні стаціонарної допомоги, амбулаторної допомоги та догляду за пацієнтами вдома. Держава може забезпечити фінансування проєктів та регулювати якість та безпеку медичних послуг, а приватні медичні установи забезпечують потрібні ресурси та технології для надання високоякісних послуг [1, с. 139].

Варто наголосити, що у Франції також використовують ДПП для забезпечення якості медичних послуг. Наприклад, існує програма "Territoires des soins numériques" (Цифрові медичні послуги в регіонах), яка передбачає співпрацю між державними та приватними медичними установами для забезпечення телемедицини та цифрових послуг в галузі охорони здоров'я. Це дозволяє забезпечити доступ до медичних послуг для пацієнтів, які проживають у віддалених районах або не можуть відвідати медичний заклад особисто.

Окрім того, ДПП може сприяти розвитку інфраструктури та обладнання медичних установ, що забезпечує якість та ефективність надання медичних послуг. Наприклад, у Великобританії існує програма "Public-Private Partnership in Health", яка передбачає співпрацю між державою та приватним сектором для фінансування та реалізації проєктів з будівництва та модернізації медичних установ [12, с. 9].

Варто підкреслити, що ДПП може стати ефективним механізмом підвищення якості медичних послуг в європейських країнах, забезпечивши співпрацю між державним та приватним сектором у галузі охорони здоров'я. Завдяки ДПП можна забезпечити доступність та якість медичної допомоги для населення, враховуючи різноманітні потреби та вимоги пацієнтів. Крім того, ДПП може допомогти у забезпеченні

розвитку медичних технологій, відкриваючи можливості для приватного сектору вкладати кошти в дослідження та розробки. При реалізації ДПП необхідно дотримуватись відповідних правових норм та регулювань, щоб забезпечити захист прав пацієнтів та запобігти можливим конфліктам інтересів. Крім того, важливо забезпечити прозорість та ефективність управління проектами ДПП, щоб запобігти можливим корупційним схемам [9, с. 89].

Доречно наголосити, що ДПП може стати важливим інструментом для підвищення якості медичних послуг у країнах Європейського Союзу. Важливо враховувати конкретні потреби та вимоги різних регіонів та груп населення при розробці та реалізації проектів ДПП у галузі охорони здоров'я. ДПП може стати важливим механізмом для покращення доступності та якості медичної допомоги в різних сферах охорони здоров'я, таких як лікування серцево-судинних захворювань, онкологія, психічне здоров'я та інші. Наприклад, у Німеччині ДПП використовується для фінансування мережі лікарень та інших медичних закладів, що забезпечують лікування пацієнтів з серцево-судинними захворюваннями.

Варто зазначити, що у Франції, ДПП використовується для покращення доступності та якості медичної допомоги для пацієнтів з онкологічними захворюваннями. В рамках проекту ДПП було створено мережу онкологічних центрів, які забезпечують комплексну діагностику та лікування пацієнтів з онкологічними захворюваннями [4, с. 44].

Отже, ДПП також може сприяти розвитку телемедицини та інших сучасних технологій у галузі охорони здоров'я. Наприклад, в Італії ДПП використовується для створення мережі телемедичних центрів, які забезпечують консультації лікарів з інших регіонів країни для пацієнтів з різними захворюваннями. Це дозволяє забезпечити доступність та якість медичної допомоги для пацієнтів у віддалених регіонах. Отже, ДПП може бути важливим інструментом для підвищення якості та доступності медичної допомоги в Європейському Союзі. Це може бути досягнуто за умови дотримання правових норм та ефективного управління проектами ДПП.

Необхідно звернути увагу, що на думку вченої І. Крупської, що ДПП може бути ефективним механізмом для реалізації проектів у галузі охорони здоров'я, але також потребує уважного планування та виконання. Необхідно враховувати потреби місцевого населення та забезпечувати прозорість інвестицій, щоб громадяни не втратили довіру до системи охорони здоров'я. Крім того,

необхідно ретельно вивчити досвід країн, де вже успішно впроваджуються ДПП в галузі охорони здоров'я, та враховувати недоліки та проблеми, щоб запобігти їх повторенню. Враховуючи ці рекомендації, ДПП може стати ефективним механізмом для підвищення якості медичних послуг в європейських країнах та забезпечити доступність та якість лікування для громадян [7, с. 408].

Важливо зазначити, що враховувати інші фактори, які можуть впливати на успішність ДПП в галузі охорони здоров'я, такі як соціально-економічні умови країни, рівень розвитку системи охорони здоров'я, доступність та якість медичних послуг. Наприклад, у країнах, де вже існує високорозвинена система охорони здоров'я та добре організований державний сектор, ДПП може виявитись менш ефективним, оскільки приватний сектор не має такого значення для забезпечення доступності та якості медичних послуг. У такому випадку, ДПП може бути більш корисним для розвитку нових технологій та медичних продуктів.

З іншого боку, в країнах з недостатньою доступністю та якістю медичних послуг, ДПП може бути корисним інструментом для забезпечення доступності та поліпшення якості лікування для місцевого населення. Такі ДПП можуть включати розвиток інфраструктури, підвищення кваліфікації медичних працівників та забезпечення доступності новітніх медичних технологій та препаратів [8, с. 23].

Варто підкреслити, що у країнах, де система охорони здоров'я розвивається, ДПП може бути важливим механізмом для розвитку та модернізації медичних послуг та інфраструктури, забезпечення доступності та якості медичних послуг для громадян.

Отже, використання ДПП в галузі охорони здоров'я є важливим інструментом для підвищення якості медичних послуг в європейських країнах.

Слід додати, що такий успіх реалізації ДПП-проектів у галузі охорони здоров'я залежить від багатьох факторів. Декілька з них:

Ефективна комунікація між партнерами. Важливо, щоб державний та приватний сектори мали зрозумілу та прозору комунікацію та співпрацювали для досягнення спільної мети;

Рівень регулювання та контролю. Необхідно створити ефективну систему регулювання та контролю за проектами ДПП, щоб забезпечити високу якість та безпеку медичних послуг;

Фінансування. Для успішної реалізації проектів ДПП необхідне достатнє фінансування, яке забезпечить виконання запланованих заходів та досягнення поставлених цілей;

Якість медичного персоналу. Успіх проєктів ДПП залежить від якості медичного персоналу, який забезпечує надання медичних послуг. Тому важливо забезпечити належну кваліфікацію та досвід медичного персоналу;

Розвиток інфраструктури. Для успішної реалізації проєктів ДПП необхідно мати належну медичну інфраструктуру, яка забезпечить надання якісних та доступних медичних послуг.

Участь громадськості. Успіх проєктів ДПП залежить від підтримки громадськості, тому важливо залучати їх до процесу планування та реалізації проєктів;

Правова база. Важливо мати належну правову базу для реалізації проєктів ДПП в галузі охорони здоров'я, щоб забезпечити захист прав пацієнтів та забезпечити ефективну реалізацію проєкту. Необхідно розробляти та встановлювати правила щодо доступу до медичної допомоги, оплати послуг, дозволів на проведення медичної діяльності, відшкодування збитків в разі неправильної дії медичних працівників тощо;

Технічна база. Для успішної реалізації проєктів ДПП необхідно мати належну технічну базу, яка забезпечує ефективну діагностику та лікування хворих. Необхідно мати сучасне обладнання, програмне забезпечення, доступ до інформаційних технологій, систему управління медичними даними тощо;

Фінансування. Один з найважливіших факторів успішної реалізації проєктів ДПП – належне фінансування. Необхідно забезпечити належне фінансування для придбання та обслуговування технічної бази, оплати медичного персоналу, проведення досліджень та впровадження нових технологій;

Кадровий потенціал. Успішне впровадження проєктів ДПП також залежить від кадрового потенціалу, тобто наявності достатньої кількості висококваліфікованих медичних працівників з досвідом роботи в сучасному медичному середовищі. Необхідно забезпечити належний рівень зарплати, професійний розвиток та підвищення кваліфікації медичних працівників;

Контроль та моніторинг. Останнім важливим фактором є належний контроль та моніторинг проєктів ДПП. Необхідно забезпечити належний рівень контролю за діяльністю медичних закладів, які беруть участь в проєкті, та за дотриманням умов угоди між державним та приватним партнерами. Для цього можуть використовуватися різні інструменти, такі як аудити, інспекції, оцінки ризиків та результатів проєктів [11, с. 88].

Доречно зауважити, що моніторинг проєктів ДПП в галузі охорони здоров'я може допомогти виявити проблеми та недоліки в роботі медичних

закладів, що є важливим для підвищення якості надання медичних послуг. Також, моніторинг може допомогти відслідковувати ефективність проєкту та забезпечити своєчасні корективи, якщо потрібно.

Отже, контроль та моніторинг є не менш важливими факторами, які слід враховувати при реалізації проєктів ДПП в галузі охорони здоров'я в Європейських країнах [5, с. 69].

Узагальнюючи, державно-приватне партнерство може стати ефективним механізмом підвищення якості медичних послуг в Європейських країнах. Однак, успішна реалізація проєктів ДПП залежить від багатьох факторів, таких як правова база, фінансування, вибір партнерів, контроль та моніторинг.

Незважаючи на те, що ДПП може стати важливим інструментом для поліпшення медичної допомоги, важливо розуміти, що це не є універсальним рішенням для всіх ситуацій. Кожен проєкт ДПП має бути ретельно вивчений та оцінений, щоб забезпечити його ефективність та доцільність в конкретних умовах. Варто враховувати, що реалізація проєктів ДПП в галузі охорони здоров'я потребує співпраці між різними галузями та секторами, що може бути викликом у відсутності належного рівня взаєморозуміння та співпраці [2, с. 59].

Окремо необхідно відмітити, що державно-приватне партнерство може стати важливим інструментом для поліпшення медичної допомоги в Європейських країнах, але для його успішної реалізації необхідно враховувати багато факторів та умов. Важливим фактором успіху проєктів ДПП є визначення чітких метрик та показників результативності. Це дозволить вимірювати ефективність проєкту та робити належні корективи у разі необхідності. Наприклад, метрики можуть включати зменшення часу очікування на медичну допомогу, покращення задоволення пацієнтів, зниження кількості відхилень від стандартів якості, тощо [3, с. 19].

Також важливим фактором є залучення всіх зацікавлених сторін до процесу розробки та реалізації проєктів ДПП. Це можуть бути представники державного та приватного секторів, а також пацієнти та їх представники. Залучення пацієнтів може забезпечити більшу згоду на проєкт та забезпечити відповідність проєкту потребам пацієнтів.

Таким чином, ДПП може бути ефективним механізмом підвищення якості медичних послуг в європейських країнах, якщо будуть враховані всі вищезгадані фактори. Він може забезпечити співпрацю між державним та приватним секторами, покращити доступність та якість медичних послуг для населення, знизити витрати на

охорону здоров'я, та забезпечити більш ефективне використання ресурсів.

Висновок. Таким чином, проаналізувавши вищезазначене можна дійти висновку, що на сьогоднішній день державно-приватне партнерство може стати ефективним механізмом підвищення якості медичних послуг в Європейських країнах. Це можливо завдяки співпраці між державним та приватним сектором у галузі охорони здоров'я.

Однак, успіх реалізації таких проєктів залежить від багатьох факторів, таких як наявність належної правової бази, фінансування, взаємодія між партнерами, контроль та моніторинг. Якщо ці фактори будуть забезпечені, то державно-приватне партнерство може допомогти забезпечити більш доступну, ефективну та якісну медичну допомогу для населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бондаренко І. О. Розвиток державно-приватного партнерства в охороні здоров'я України. *Економіка та суспільство*. 2017. С. 137–141.
2. Гнатюк С. Державно-приватне партнерство в охороні здоров'я: світовий досвід та перспективи застосування в Україні. *Медична галузь України*. 2016. С. 58–61.
3. Гуцуляк І. Державно-приватне партнерство як механізм модернізації охорони здоров'я в Україні. *Економіка. Фінанси. Право*. 2017. С. 17–21.
4. Добко М. М. Державно-приватне партнерство в охороні здоров'я: проблеми та перспективи розвитку в Україні. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2019. С. 42–46.
5. Калиновська Т. В. Потенціал розвитку державно-приватного партнерства в охороні здоров'я України. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. 2018. С. 67–73.
6. Кір'якова Ю. М. Державно-приватне партнерство: зарубіжний та вітчизняний досвід. *Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг*. 2016. С. 139–148.
7. Крупська І. Ю. Державно-приватне партнерство у сфері охорони здоров'я як інструмент модернізації системи. *Економіка і підприємництво*. 2016. С. 406–411.
8. Куліченко М. О. Стан та перспективи розвитку державно-приватного партнерства в Україні. *Економіка та управління підприємствами зовнішньоекономічної діяльності*. 2017. С. 20–31.
9. Оксенюк О. І, Данильченко В. І. Розвиток державно-приватного партнерства в Україні. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*, 2018. С. 85–92.
10. Рейтер М. В. Державно-приватне партнерство в охороні здоров'я: міжнародний досвід та перспективи реалізації в Україні. *Медична галузь України*. 2017. С. 67–70.

11. Самойленко О. В. Державно-приватне партнерство як механізм модернізації охорони здоров'я України. *Публічне управління та адміністрування*. 2018. С. 87–96.
12. Семенчук С. М. Державно-приватне партнерство в охороні здоров'я в Україні: досвід та перспективи. *Соціальна фармація: стан, проблеми та перспективи*. 2018. С. 7–13.
13. Semenets-Orlova, I., Teslenko, V., Dakal, A., Zadorozhnyi, V., Marusina, O., & Klochko, A. (2021). Distance Learning Technologies and Innovations in Education for Sustainable Development. *Studies of Applied Economics*, 39(5).
14. Semenets-Orlova, I. (2015). Strategichne upravlinnja jak systemnyj zasib upravlinnja osvithimy zminamy [Strategic management as a systemic tool for managing educational change]. *Theory and practice of public administration*, 3, 52–60.

REFERENCES:

1. Bondarenko I. O. Rozvytok derzhavno-pryvatnoho partnerstva v okhoroni zdorovia Ukrainy. *Ekonomika ta suspilstvo*. 2017. S. 137–141.
2. Hnatiuk S. Derzhavno-pryvatne partnerstvo v okhoroni zdorovia: svitovyi dosvid ta perspektyvy zastosuvannia v Ukraini. *Medychna haluz Ukrainy*. 2016. S. 58–61.
3. Hutsuliak I. Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak mekhanizm modernizatsii okhorony zdorovia v Ukraini. *Ekonomika. Finansy. Pravo*. 2017. S. 17–21.
4. Dobko M. M. Derzhavno-pryvatne partnerstvo v okhoroni zdorovia: problemy ta perspektyvy rozvytku v Ukraini. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*. 2019. S. 42–46.
5. Kalynovska T. V. Potentsial rozvytku derzhavno-pryvatnoho partnerstva v okhoroni zdorovia Ukrainy. *Naukovi zapysky Ternopil'skoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka*. 2018. S. 67–73.
6. Kiriakova Yu. M. Derzhavno-pryvatne partnerstvo: zarubizhnyi ta vitchyzniani dosvid. *Ekonomichna stratehiia i perspektyvy rozvytku sfery torhivli ta posluh*. 2016. S. 139–148.
7. Krupska I. Yu. Derzhavno-pryvatne partnerstvo u sferi okhorony zdorovia yak instrument modernizatsii systemy. *Ekonomika i pidpriemnytstvo*. 2016. S. 406–411.
8. Kulichenko M. O. Stan ta perspektyvy rozvytku derzhavno-pryvatnoho partnerstva v Ukraini. *Ekonomika ta upravlinnia pidpriemstvamy zovnishnoekonomichnoi diialnosti*. 2017. S. 20–31.
9. Okseniuk O. I, Danylchenko V. I. Rozvytok derzhavno-pryvatnoho partnerstva v Ukraini. *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy*. 2018. S. 85–92.
10. Reiter M. V. Derzhavno-pryvatne partnerstvo v okhoroni zdorovia: mizhnarodnyi dosvid ta perspektyvy realizatsii v Ukraini. *Medychna haluz Ukrainy*. 2017. S. 67–70.
11. Samoilenko O. V. Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak mekhanizm modernizatsii okhorony zdorovia Ukrainy. *Publichne upravlinnia ta administruvannia*. 2018. S. 87–96.

12. Semenchuk S. M. Derzhavno-pryvatne partnerstvo v okhoroni zdorovia v Ukraini: dosvid ta perspektyvy. *Sotsialna farmatsiia: stan, problemy ta perspektyvy*. 2018. S. 7–13.
13. Semenets-Orlova, I., Teslenko, V., Dakal, A., Zadorozhnyi, V., Marusina, O., & Klochko, A. (2021). Distance Learning Technologies and Innovations in Education for Sustainable Development. *Studies of Applied Economics*, 39(5).
14. Semenets-Orlova, I. (2015). Strategichne upravlinnja jak systemnyj zasib upravlinnja osvithnyj zminamy [Strategic management as a systemic tool for managing educational change]. *Theory and practice of public administration*, 3, 52–60.